

Hoe de koninck Oriant zijnen raedt dede vergaderen om te weten wat hy doen zoude met zijnder coninginne, die onrechtelijcx van zijn moeder Matabrune was beschul[dich]t.

[7]

Hier nae [soo] dede de koninck zijnen raet vergaderen, [soo] geestelijck ende weerlijck, ende zeyde: "Ick heb u [hier] al doen komen om mijnder koninghinne wil, wandt my is gheseyt datse ghelegen is van eenen hont, als men haer opleydt, daerom soud' ick my schamen haer te houden in mijn gheselschap. Daerom wilt my hier in 't beste raden."

Doen was daer een wijs man, een bisschop, die ghekoren was om 't woort te doen, die seyde: "Heer coninck, onder correctie van u ende van u heeren, zoo zal ick u seggen tgoet duncken van ons allen van uwer coninginne, welck men seydt ontfanghen te hebben .viij. honden. Zoo bid ick datse niet sterven en sal, want tis mogelijk dat in haren slaep eenige beest komen is, die haer dees overdaet ghedaen heeft buyten haren weten ende wille. Hierom en is zys niet schuldich. Ende oock u edel lichaem heeft by haer gherust nae in houden des houwelijckx. Hierom dunckt my by uwer waerdicheyt dat ghyse niet en sult laten dooden, maer sultse doen bewaren¹ in een eerlijcke² plaetse ende gheven 't recht Godt op,³ die een oprecht rechter is, want de waerheydt sal noch wel openbaer worden."

Van desen raet was de coninck [een weynich] vertroost, ende was hem seer behaechlijck, want hy [altijdt] de koninginne seer beminde.

Doen stont een ander ridder op, die seer straffelijc⁴ seyde: "Heer koninck, wildy dit wijf laten leven, die u zoo grooten schande aenghedaen heeft? Indien zy altijt ghevanghen blijft, zoo en meuchdy nimmermeer ander wijf nemen, ende zoo zoude

1. bewaren: onder huisarrest plaatsen

2. eerlijcke: in overeenstemming met haar rang, stand en eer

3. gheven 't recht Godt op: het oordeel aan God overlaten

4. straffelijc: afkeurend

't konincrijck blijven sonder h[o]yr⁵ van u. Hierom, want zijt wel verdient heeft, alst blijkt, zout ghyse doen verbernen. Dan meuchdy een ander trouwen, daer ghy uwen druck mede vergeten sult.”

De coninck en prees dien raedt niet, maer besloot ende zeyde als die de coninghinne beschu[d]den⁶ wilde: “Mijn heere, oft sy schuldich waer de doot, zo heb ick beloofd ende noch beloove dat ick na haer doot nimmermeer ander wijf trouwen en sal om gheen goedt der werelt!”

Doen besloten de heeren datse gevangen zoude blijven als de bisschop uyt ghesproken hadde, ende doen wertse ghevanghen geset in een eerlijcke plaetse,⁷ daerse van twee ridders [eerlijck] ghedient werdt als een coninghinne. Ende als Matabrune verhoorde dat de bisschop alzo de uitsprake gedaen had, versprac⁸ sy hem schandelijck met fellen woorden. Niet te min de twee ridders leyden Beatris soetelijck in een schoon [vercierde] kamer als ghevanghen, ende zy seyden haer hoe al den raet ghesloten was, ende hoe haer de coninck bevrijdt had vander doot, ende hoe hy belast hadde dat mense eerlijcken dienen zoude. Nochtans bleefse jammerlijc weenende ende besloten inder kamere, maer zy geboot dickwils totten coninck, hem danckende vander gratie die hy haer bewesen had, nae der grooter overdaet diemen haer over zeyde, ende sy beloofde altoos voor hem te bidden. Ende zo bleefse besloten totter tijdt datter een van haren ses zonen in goeder oudtheydt zijnde, Helias gheheeten, haer verlostte uyer gevanckenisse.

5. h[o]yr: erfgenaam

6. beschu[d]den: beschermen

7. eerlijcke plaetse: een ruimte in overeenstemming met haar status en eer

8. versprac sy hem: schold zij hem uit